

III A Uz 58/20

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: Urszula Iwanowska (spr.)

Sędziowie: Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk

Romana Mrotek

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2020 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania Z. L. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o uchylenie decyzji

na skutek zażalenia ubezpieczonej na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 maja 2020 r., sygn. akt VI U 1127/19,

postanawia: uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk Urszula Iwanowska Romana Mrotek

III A Uz 58/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił Z. L. (2) uchylenia decyzji z dnia 19 czerwca 2013 r. oraz stwierdził, że decyzja ta została wydana z naruszeniem prawa.

W odwołaniu od powyższej decyzji Z. L. (1) wniosła o jej zmianę i uchylenie decyzji z dnia 19 czerwca 2013 r. podnosząc, że mając na uwadze wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r., P 20/16, chce korzystać ze świadczenia emerytalnego w korzystniejszej dla niej wysokości.

Pismem z dnia 3 października 2019 r. ubezpieczona wniosła o zawieszenie postępowania powołując się na prace legislacyjne w Parlamencie nad ustawą będącą wykonaniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r., P 20/16.

Postanowieniem z dnia 31 października 2019 r. Sąd Okręgowy zwiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 178 k.p.c.

Następnie postanowieniem z dnia 5 maja 2020 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych umorzył postępowanie w sprawie.

Sąd pierwszej instancji wyjaśnił, że zgodnie z art. 182 § 1 pkt. 2 k.p.c., Sąd umarza postępowanie zawieszone na zgodny wniosek stron, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu sześciu miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania. W konsekwencji, mając na uwadze, że w terminie 6 miesięcy od daty

postanowienia o zawieszeniu postępowania w sprawie nie wpłynął wniosek o jego podjęcie, Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art. 182 § 1 pkt. 2 k.p.c.

Jednocześnie sąd pierwszej instancji wyjaśnił, że w sprawie niniejszej pod rozważę Sądu miały być poddane dwa zagadnienia, pierwsze dotyczące ewentualnego uchylenia decyzji w trybie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego i drugie (wprost nie wyartykułowane, ale będące pochodną wskazań zawartych w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie P 20/16) dotyczące możliwości przeliczenia świadczenia ubezpieczonej w trybie przepisu art. 114 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Odnośnie pierwszej kwestii sąd meriti miał na uwadze, że sama ubezpieczona podała, iż rzeczywiście upłynął 5-letni termin od wydania i doręczenia jej decyzji o przyznaniu emerytury w wieku powszechnym. Natomiast, odnośnie drugiej kwestii sąd pierwszej instancji wskazał, że zastosowanie przepisu art. 114 ust. 1 pkt. 1 ustawy emerytalnej, jest – z uwagi na treść przepisu art. 114 ust. 1e pkt. 2 przewidujący 5-letni termin do zmiany decyzji – uwarunkowane tym, że w wyniku takiego nowego przeliczenia ubezpieczona otrzyma wyższe świadczenie (art. 114 ust. 1f pkt. 1). Tymczasem, w ocenie tego Sadu, zastosowanie w stosunku do ubezpieczonej metodologii będącej skutkiem wspomnianego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, prowadzi do stwierdzenia, że matematycznie emerytura kapitałowa jest wyższa od tej wyliczonej poprzednio, ale w praktyce nie przewyższa (na moment przyznania emerytury w wieku powszechnym) tzw. wcześniejszej emerytury, która wynosiła wówczas 1.907,07 zł (vide: decyzja z dnia 19 czerwca 2013 r.). Emerytura kapitałowa była obliczona poprzednio w ten sposób, że od sumy zwaloryzowanych: kapitału początkowego i składek zewidencjonowanych na koncie odejmowano sumę kwot pobranych emerytur przed datą przyznania emerytury w wieku powszechnym i dzielono przez tzw. średnie dalsze trwanie życia - w przypadku ubezpieczonej to: $[(71965,88 \text{ zł} + 378675,23 \text{ zł}) - 97828,83 \text{ zł}] : 253,70 = 1.390,67 \text{ zł}$.

Natomiast emerytura kapitałowa obliczona na moment jej przyznania, bez odejmowania sumy kwot pobranych emerytur przed datą przyznania emerytury w wieku powszechnym wynosiłaby 1.776,27 zł $[(71965,88 \text{ zł} + 378675,23 \text{ zł}) : 253,70 = 1.776,27 \text{ zł}]$, czyli, w praktyce, w dalszym ciągu byłaby niższa od emerytury w wieku obniżonym (tzw. stażowej).

Z powyższym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Szczecinie w całości nie zgodziła się Z. L. (1), która w złożonym zażaleniu wniosła ostatecznie o uwzględnienie jej odwołania, które złożyła w sprawie.

W odpowiedzi na zażalenie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podzielając stanowisko Sądu Okręgowego.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonej okazało się zasadne o tyle, że doprowadziło do uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie, niemniej jednak z przyczyn odmiennych, aniżeli prezentowane przez ubezpieczoną w treści środka zaskarżenia.

Sąd Okręgowy umknęło, że w okresie wydania zaskarżonego postanowienia, tj. w dniu 5 maja 2020 r., obowiązywała już wprowadzona przez ustawodawcę zasada, zgodnie z którą w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, bieg terminów procesowych i sądowych w postępowaniach sądowych nie rozpoczyna się, a rozpoczęte ulega zawieszeniu na ten okres. Regulację tę wprowadzono na mocy art. 15zszs ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z dnia 7 marca 2020 r.) zmienionej następnie ustawą z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 31 marca 2020 r.). W praktyce oznaczało to, że od dnia 31 marca 2020 r., tj. od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej, bieg terminów sądowych uległ zawieszeniu.

Jeżeli zatem, zgodnie z art. 182 § 1 pkt 2 k.p.c. sąd umarza postępowanie: zawieszony na zgodny wniosek stron lub na wniosek spadkobiercy, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu sześciu miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania, a postanowienie takie w niniejszej sprawie zapadło dnia 31

października 2019 r., to w zgodzie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego termin na zgłoszenie wniosku o podjęcie postępowania wynosił 6 miesięcy licząc od dnia 31 października 2019 r. i upływałyby dnia 30 kwietnia 2020 r. Jednakże wskutek przepisów przywołanych wyżej ustaw bieg terminu do złożenia wniosku o podjęcie zawieszono postępowania uległ zawieszeniu, co oznaczało, że przestał on biec, aż do dnia zniesienia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Na mocy art. 46 pkt 20) ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. z dnia 15 maja 2020 r.) - tzw. Tarczy 3.0 - uchylony został przywołany wyżej przepis art. 15z ustawy, który wprowadził zasadę zawieszenia biegu terminów procesowych. Oznacza, to że pomimo braku zniesienia stanu epidemii, „odwieszono” bieg terminów procesowych. Terminy te – zgodnie z art. 68 ust. 6 w zw. z art. 76 ww. ustawy - zaczynają biec ponownie od dnia 23 maja 2020 r. W przedmiotowej sprawie zatem ubezpieczona była uprawniona do złożenia wniosku o podjęcie zawieszono postępowania do dnia 23 czerwca 2020 r. Innymi słowy, do dnia 1 kwietnia 2020 r., w którym to dniu zawieszono mocą powołanych wyżej ustaw bieg terminów procesowych, upłynęło dopiero 5 miesięcy od wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania. Do tego czasu zatem ubezpieczonej upłynęło dopiero 5 miesięcy, w których mogła złożyć wniosek, po czym bieg terminu uległ zawieszeniu, co oznacza, że skarżąca miała jeszcze „do wykorzystania” miesiąc, licząc od dnia 23 maja 2020 r.

Zażalenie ubezpieczonej na postanowienie Sądu Okręgowego złożone w dniu 25 maja 2020 r. (data nadania przesyłki w urzędzie pocztowym), należy zatem potraktować jako wniosek o podjęcie postępowania w niniejszej sprawie. Wobec powyższego postanowienie Sądu Okręgowego o umorzeniu okazało się przedwczesne w związku i dlatego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 3 w zw. z art. 386 § 4 k.p.c. orzekł o jego uchyleniu i przekazaniu sprawy do rozpoznania.

Jednocześnie sąd odwoławczy wskazuje, że na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. poz. 1222) postępowanie w sprawie z mocy prawa ulega zwieszeniu do czasu wydania przez organ rentowy decyzji na podstawie art. 194j ust. 1 ustawy emerytalnej. Techniczne czynności w tym zakresie podejmie Sąd Okręgowy po zwróceniu akt niniejszej sprawy.

Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk Urszula Iwanowska Romana Mrotek